

РЕШЕНИЕ

№ 4493

гр. София, 04.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2686** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. Г. Б., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, срещу ЗППАМ № 43/25-4332-001200/26.02.2025 г./ по чл.171, т.2а, б. "а", издадена от П. А. М., пол.орган при 06 РУ на СДВР.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Сочи се, че в същата не е посочен номер на АУАН, въз основа на който е издадена, което е основание за отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Твърди се, че не са изложени мотиви относно срока на наложената ПАМ. Моли се заповедта да бъде отменена. Претендират се разноси. В съдебно заседание и в представено по делото становище жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - П. А. М., пол.орган при 06 РУ на СДВР – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 26.02.2025 г., около 17.50 часа, в [населено място], А. Г. Б. управлявал личния лек автомобил марка „Тойота Секвоя“ с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от [улица] към [улица], като пред номер 41 бил спрян за проверка. От полицейските служители било установено, че лицето управлява МПС след като е бил лишен от това право по съдебен или административен

ред в условията на повторност. Съставен бил АУАН серия ГА № 3800991/26.02.2025 г. за нарушение на чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП, за нарушение по чл.5, ал.3 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. "а" от ЗДвП № 43/26.02.2025 г., издадена от пол.орган при 06 РУ на СДВР, с която е на основание чл.171, т.2а, б. "а" от ЗДвП е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

В хода на съдебното производство от страните не са ангажирани допълнителни доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 74 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не страда от пороци, водещи до нейната нищожност.

По материалната и процесуалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на

административните нарушения.

По делото е представена ЗППАМ № 43/26.02.2025 г. / л.9 от делото/, видно от която ПАМ е наложена за това, че лицето е управлявало МПС, след като е било лишено от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред в условията на повторност.

Съдът приема, че в случая презумптивната доказателствената сила на АУАН по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не е оборена, тъй като по делото безспорно се установява, че лицето е било лишено от право да управлява МПС с НП № 23-4332-029918/23 г. влязло в законна сила за срок от 09.11.2023 г. до 09.11.2025 г. На същия е било издадено за същото нарушение НП № 23-4332-026977/07.11.2024 г. Доказателства които да оборят тези констатации на наказващия орган не са представени в настоящото съдебно производство от жалбоподателя.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно.

В полза на ответника в производството на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв./ 102.26 евро/

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП № 43/26.02.2025 г., издадена от П. А. М., пол.орган при 06 РУ на СДВР

ОСЪЖДА А. Г. Б. с ЕГН адрес: [населено място], [улица] , да заплати по сметката на СДВР сумата от 102.26 евро / сто и две евро и двадесет и шест цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: